

Natálie Krumniklová - Kocourek Felix a kočička Čiky

(podle skutečné události)

Naši rodiče bydleli v bytě Na Rybníčku. Po několika měsících nám pořídili kočičku, které jsme vymysleli jméno Čiky. Jednoho dne jsme naší kočičce koupili laser. Já a moje sestřička jsme se na hračku hned vrhly a hrály jsme si s Čiky.

Po nějaké době se rodiče odstěhovali do Kozmic. Jednou mi maminka zavolala a sdělila mi radostnou zprávu: „Čiky se narodila tři malá koťátka. Pojmenovali jsme je Blesk, Bouřka a Felix.“ Byla jsem nejšťastnější člověk na světě. Nejhezčí bylo, když mi všechna spinkala na kolenou a já jsem jemně hladila jejich lesklou srst. Soužití ale nebylo vždy idylické – když přijel strýc na návštěvu, jeho pes Agar kousl Čiky do ucha. Ale to nejhorší mě ještě čekalo. Stala se nehoda. Čiky někdo zabil. Byla jsem moc smutná.

Bouřku a Bleska jsme dali kamarádům, Felixe jsme si nechali. To mi udělalo velkou radost. Užívali jsme si spoustu krásných chvil, prožili spoustu nádherných zážitků. Zkrátka jen já a Felix. Měla jsem ho ráda mnohem víc než všichni ostatní. Dokonce jsem mu četla pohádky, složila písničku jen a jen pro něj. Kupovala jsem mu hračky, dobrůtky. Hráli jsme si venku i doma. Nejradši měl ode mě masáž, hlazení a tancování, které jsem ho naučila. Bylo to to nejlepší, co si může člověk a zvíře přát.

A potom nastala ta nejsmutnější doba. Felixe nějaký člověk otrávil. Nechápu to. Kdo to mohl takovému hodnému kocourkovi udělat? Felix si to rozhodně nezasloužil.

Už je to pět dní. Pláču a jsem našťvaná. Nevím, co mám dělat, protože s Felixem jsem se cítila šťastná, usmívala jsem se. Vždycky se ke mně přitulil, když jsem se zrovna necítila dobře.

Nevím, jak život bez Felixe zvládnou. Nebyl to jen kocour, ale i moje láska, která ve mně zůstane navždy. Byl pro mě vším.

S láskou Natasha.